

čes. d. ř. a obšírně jej odůvodnil; zejména bylo vysloveno, že pro otázku, byly-li včas podány námitky, které sice před skončením lhůty byly odevzdány poště, ale došly vyměřovacího úřadu po 14denní lhůtě, jest jedině rozhodným, je-li tu výslovný předpis zákona, nařizující u takového podání nevčítání poštovní dopravy do lhůty samé. Takového předpisu však řád dávk. pro Čechy z r. 1915 neobsahuje.

Na tomto právním názoru setrvává nss i v daném případě a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2954.

C e s ť y: Zřizování a oprava plotů při silnici podle mor. řádu policie silniční.

(Nález ze dne 3. prosince 1923 č. 20.778).

V ě c: Jan K. v P. (adv. Dr. Rud. Glück z Prahy) proti zemské správě politické v Brně o přestupek proti silničnímu řádu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Trest. nálezem osp-é ve V. z 11. ledna 1922 byl st-l uznán vinným přestupkem § 7 siln. ř. mor. z 31. pros. 1874, jehož se dopustil tím, že postavil plot bez povolení obce a silničního výboru do hrany tělesa silničního a odsouzen proto dle § 27 cit. siln. řádu k pokutě 20 K.

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání vyhověno, poněvadž skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného jest prokázána.

O stížnosti rozhodnutí pro nezákonnost a vadnost řízení nařikající uvážil nss toto:

Výtky stížností vznesené ve směru formálním nejsou odůvodněny. Intimát nař. rozhodnutí st-li doručený nemá sice poučení o opravných prostředcích, nedostatek ten však není podstatnou vadou řízení, ježto v daném případě podal st-l stížnost k nss-u včas, tak že z vytýkané vady mu nevznikla žádná právní újma.

Bezdůvodná je dále výtká, že nař. nález neuvádí skutkovou podstatu přestupku, pro který st-l byl odsouzen; neboť slovy »s k u t k o v á podstata přestupku st-li za vinu kladeného jest prokázána«, poukazuje žal. úřad na trestní nález první stolice, v němž jest skutková podstata přestupku konkrétně uvedena slovy, že st-l postavil plot bez povolení obce a silničního výboru.

Zákon z 31. prosince 1874 č. 5 z. z. mor. z r. 1875 o řádu policie silniční stanoví v § 7, mají-li podél silnice zřízeny býti nové ploty neb ohrady křovinové, že vzdálenost jich od kraje silnice, jakož i jejich výše má v každém případě zvláště ustanovena býti komisí, k níž mají býti přivoláni všichni, jichž se věc týče.

Ploty již zřízené, které od silnice příliš málo jsou vzdáleny, mají se vyvlastněním dle možnosti odstraniti, pokud jsou silnici zjevně na závalu.

Z toho je vidno, že zákon rozlišuje nové ploty a ploty již stávající.

V tomto případě je sporno, zda jde o plot nový nebo plot, který již dříve byl zřízen a obviněným jenom opraven.

Otázka tato jest otázkou skutkovou a lze ji přezkoumati jen po stránce formální podle § 6, odst. 2. zák. o ss.

Nař. výrok opírá se jen o trestní oznámení podané silničním výborem, že při úřední obchůzce cestmistra bylo shledáno, že st-1 postavil plot bez povolení obce a silničního výboru do hrany tělesa silničního — a o vyjádření silničního výboru, že tu nejde o opravu, nýbrž o stavbu úplně nového plotu.

Uvedené oznámení a zpráva nemohou však býti dostatečným základem pro zjištění, že st-1 si zřídil nový plot, neboť neuvádějí žádných skutkových okolností, z nichž by šlo na jevo, že st-1 postavil nový plot a ze všeobecného znění jejich nutno souditi, že spíše obsahují jen úsudek zmířěných orgánů.

Již při výslechu udal st-1, že plot na tomto místě stojí již déle než 50 let, že jej jen částečně opravil; totéž uvedl v odvolání a dodal, že sloupy zůstaly netknuté.

Dle šetření konaného četnictvem bylo potvrzeno, že plot stojí na onom místě přes 50 let a byl uveden též svědek v r. 1844 rozený, který okolnost tu na základě vlastní znalosti potvrditi může.

Z toho jde na jevo, že jest důležité zjistiti, zdali st-1 skutečně jen opravil plot, který byl již dříve zřízen, nebo zda vystavěl plot nový.

Ze spisů nelze seznati, zda žal. úřad přihlížel k okolnostem st-lem tvrzeným a četnictvem vyšetřeným a jak je hodnotil, nebo proč je nepokládal za důležité.

Za tohoto stavu věci není skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného dostatečně zjištěna a bylo proto nař. rozhodnutí pro tuto vadu zrušiti.

Č. 2955.

Církevní věci: * Provisor světské fary má nárok toliko na plat podle § 10 zák. z 19. září 1898 č. 176 ř. z. a dle čl. I. § 3 zák. z 28. března 1918 č. 115 ř. z., jakož i na zvýšení platu tohoto podle § 1, druhé věty zák. z 9. dubna 1920 č. 246 Sb., nikoliv však na kongruu a zvýšení kongruy podle § 1 zák. č. 176/1898, čl. I. §§ 1 a 2 zák. č. 115/1918, pokud se týče čl. II. § 1 téhož zák. a § 1, první věta zák. č. 246/1920.

(Nález ze dne 4. prosince 1923 č. 20.349.)

Věc: P. Justin Z., kněz řádu Praemonstrátů, t. č. provisor fary v J. (adv. Dr. R. Traub z Čes. Brodu) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zvýšení kongruy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žádost kněze želivského řádu Premonstrátů P. Justina Z., provisoru uprázdněné římskokatolické fary v J., za zvýšení kongruy podle zák. z 28. března 1918 č. 115 Sb. (§ 1 čl. II.) o 1600 Kč, poněvadž dovršil 27 služebních let, zamítla zsp. v Praze výnosem z 12. února 1921 s odůvodněním, že řádoví kněží, činní ve správě duchovní, mají nárok na požitky z náboženského fondu podle norem kongruových jen v případě posl. odstavce § 1 zák. z 19. září 1898 č. 176 ř. z., zastávají-li za souhlasu státní správy kultové nějaké systemisované